

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9C/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713203153
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713203153.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. F. XXXX/XX, XXX XX B., štátnej občianky SR, podnikajúcej po obchodným menom H. Y. - B. technika, s miestom podnikania J. F. XXXX/XX, XXX XX B., A.: XX XXX XXX, právne zastúpenej JUDr. Vierou Rubaninskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Buzulucká 3, 960 01 Zvolen (korešpondenčná adresa: H. P. XX, XXX XX Z.), proti žalovanej H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/X, XXX XX B., štátnej občianky SR, právne zastúpenej JUDr. Martinom Olosom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom M. R. Štefánika 71, 010 01 Žilina, o vydanie účtovných záznamov a celej účtovnej agendy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanej trovy konania v sume 396,43 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Martina Olosa, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom M. R. Štefánika 71, 010 01 Žilina, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen vedený v Štátnej pokladnici trovy konania v sume 126,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 04. 03. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 05. 03. 2013 domáhala voči žalovanej vydania účtovných záznamov a celej účtovnej agendy podnikateľského subjektu H.á V.a, s miestom podnikania E., IČO: XX XXX XXX za dobu od 01. 08. 2006 do 31. 12. 2010 vrátane daňového priznania za rok 2010 a to všetko v listinnej forme, ako aj všetkých účtovných záznamov zaznamenaných na CD/DVD médiu, tiež náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou boli priateľky, a keďže žalovaná mala účtovné zručnosti, od začiatku jej podnikania v roku 2006 ju požiadala o spracovanie účtovnej agendy súvisiacej s jej podnikaním. V podstate až do začiatku roku 2012 jej žalovaná spracovávala celú účtovnú agendu s tým, že jej buď osobne alebo prostredníctvom tretích osôb predkladala všetky prvotné účtovné záznamy. Všetky účtovné záznamy, a to aktuálne, ako aj za staršie roky, teda celú jej účtovnú agendu mala žalovaná umiestnené v mieste svojho trvalého bydliska na J. ulici X v F.. S jej činnosťou bola roky spokojná, pričom žalovaná požívala jej plnú dôveru. Z uvedeného dôvodu sa dohodli, že všetky jej prvotné účtovné doklady, účtovné záznamy, ako aj spracovanú účtovnú agendu ponechá v jej bydlisku, kde túto agendu spracovávala s tým, že v prípade potreby si ju od nej prevezme. Okrem listinných účtovných záznamov mala žalovaná k dispozícii aj účtovné záznamy v CD/DVD médiu, na ktoré spracovávané údaje zaznamenávala. Problém medzi nimi nastal až začiatkom roka 2012, kedy sa vzťahy medzi nimi zhoršili a to z dôvodu rozpadu manželstva žalovanej. Po rozvoде jej manželstva nadviazala známosť s jej bývalým manželom. Žalovaná po rozvoде manželstva preniesla všetky účtovné záznamy za roky 2006 do roku 2012 na jej neznáme miesto. V

roku 2012 v dôsledku zhoršenia vzťahov požiadala o poskytnutie odbornej pomoci inú ekonómku a teda účtovné podklady v tomto roku žalovanej už neodovzdávala. Keď zistila, že žalovaná si zo svojho dovtedajšieho trvalého bydliska okrem svojich vecí odniesla aj celú jej účtovnú agendu za roky 2006 až 2011, vrátane už spracovanej agendy na CD/DVD médiu, začala sa najskôr telefonicky (aj SMS správami) domáhať vrátenia účtovných dokladov. Toto sa dialo ešte asi na jar 2012. Požiadala totiž príslušný daňový úrad o odklad s podaním daňového priznania za rok 2011, keď za rok 2011 nepodala daňové priznanie do 31. 03. 2012, ale do 30. 06. 2012. Aj so spracovaním účtovnej agendy za rok 2011 bol problém, nakoľko žalovaná už nebola ochotná s ňou spolupracovať. Keď sa začala domáhať vrátenia celej účtovnej agendy, vrátane účtovných záznamov od žalovanej, a to až od počiatku podnikania do roku 2012, žalovaná jej začala tvrdiť, že ona nemá jej účtovníctvo k dispozícii. Táto napätá situácia medzi nimi trvá takmer rok. Nechcela veci riešiť súdnou cestou, lebo verila, že sa jedná zo strany žalovanej len o skratové konanie. Avšak začiatkom roka 2013 jej listom zo dňa 04. 01. 2013 oznámila Sociálna poisťovňa vykonanie kontroly odvodu poistného za obdobie od 01. 01. 2010 do 31. 11. 2012. Súčasťou tohto oznámenia bola aj výzva na predloženie mzdových listov, rekapitulácie miezd, dokladov o vzniku a zániku pracovnoprávných vzťahov zamestnancov, teda pracovných zmlúv, rozviazania pracovných pomerov a prípadne aj dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru s tým, že tieto doklady mala predložiť do 23. 01. 2013. Z uvedeného dôvodu, keďže stále nemala a ani nemá k dispozícii účtovnú agendu, vyzvala žalovanú listom zo dňa 01. 02. 2013 na vydanie týchto vecí do 10. 02. 2013 a Sociálnu poisťovňu požiadala o predĺženie lehoty na predloženie účtovných podkladov. Žalovaná reagovala na jej výzvu listom zo dňa 10. 02. 2013. V tomto nespochybnila jej tvrdenie, že pre ňu spracovávala účtovnú agendu, avšak uviedla, že v júni 2012 jej odovzdala všetky osobné a účtovné doklady, ktoré mala u seba. Tým považovala svoje záväzky za vyrovnané. S týmto jej vyjadrením v tomto liste však ona nemôže súhlasiť. Je pravdou, že sa so žalovanou stretli v júni 2012 na parkovisku pred Billou na sídlisku Západ vo Zvolene. Žalovaná prišla na stretnutie pešo s dvoma igelitovými taškami, keď jej podala do ruky jednu igelitovú tašku, v ktorej bol 1 šanón. Ona v tomto čase na mieste si nemohla prekontrolovať, čo tvorí obsah šanónu, lebo žalovaná sa po podaní igelitovej tašky otočila a odišla preč. Ešte sa jej pýtala, kde sú ostatné doklady, na čo ona nereagovala. Až doma zistila, že v šanóne sa nachádza len časť účtovných dokladov za rok 2011, ktoré urýchlene predložila novej ekonómke na spracovanie daňového priznania za rok 2011 tak, aby dodržala termín podania daňového priznania do 30. 06. 2012. Zistila však, že v dokladoch, ktoré jej žalovaná vydala, neboli obsiahnuté všetky faktúry z roku 2011. Je viac ako logické, že účtovné doklady za dobu 6 rokov podnikania nemohli byť a ani neboli obsiahnuté v jednom šanóne, resp. v jednej igelitovej taške. Napriek opakovaným telefonickým a SMS výzvam do dnešného dňa žalovaná jej nevrátila účtovné záznamy za roky 2006 až 2010, t.j. za 5 rokov. Preto podala voči nej žalobu o vydanie týchto na súd.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 30. 03. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 02. 04. 2013 k žalobe uviedla, že táto je plne nedôvodná a je založená na klamlivých tvrdeniach. Tvrdenia žalobkyne o tom, že jej má zdržiavať účtovné doklady a účtovné záznamy sú nepravdivé a špekulatívne. Žalobkyňa v žalobe neoznačila žiaden dôkaz v tomto smere, t.j. nepreukázala, ktoré doklady jej odovzdala a ktoré doklady jej má vlastne zdržiavať. Žalobkyni navyše nevedla celú účtovnú agendu, nemala s ňou uzavretú žiadnu zmluvu o vedení účtovníctva. V júni 2012 žalobkyni všetky doklady, ktorými od žalobkyne disponovala, riadne vrátila. Táto „zrazu“ po vyše 7 mesiacoch zistila, že tieto doklady by nemali byť kompletné, pričom ani nešpecifikovala, ktoré konkrétne doklady jej vlastne má zdržiavať. Táto podala žalobu šikanózne na základe aktivity jej bývalého manžela, s ktorým teraz žije s cieľom vytvárať jej stresové situácie. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinami, správami, svedeckou výpoveďou, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobkyňa k žalobe doložila Oznámenie o vykonaní kontroly Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 04. 01. 2013, ktorá v tomto oznámení žalobkyni uviedla, že dňa 23. 01. 2013 u žalobkyne bude vykonaná kontrola odvodu poistného na sociálne poistenie za obdobie od 01. 01. 2010 do 30. 11. 2012. Žalobkyňa bola súčasne vyzvaná, aby do dňa 23. 01. 2013 doručila Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen mzdové listy, rekapitulácie miezd, doklady o vzniku a zániku pracovnoprávných vzťahov zamestnancov (všetkých, ktorí sú činní v kontrolovanom období) - pracovné zmluvy a rozviazania pracovných pomerov a prípadne aj dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.

Predžalobnou upomienkou na vydanie veci zo dňa 01. 02. 2013 žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne vyzvala žalovanú na vydanie účtovných záznamov, vrátane účtovných dokladov, účtovných zápisov, účtovných kníh, odpisov plánov, inventúrnych súpisov, účtovných rozvrhov, účtovných závierok, výročných správ a všetkých ostatných súvisiacich listín najneskôr do 10. 02. 2013 s tým, že inak bude nútená podniknúť ďalšie právne kroky smerujúce k získaniu účtovných záznamov. Ešte tu uviedla, že napriek opakovaným telefonickým a SMS výzvam jej neboli vrátené účtovné záznamy za roky 2006 až 2011. Touto predžalobnou upomienkou ich žiadala vydať od žalovanej.

Žalovaná na predžalobnú upomienku žalobkyne zo dňa 01. 02. 2013 reagovala listom zo dňa 10. 02. 2013 označeným ako Vyjadrenie k predžalobnej upomienke 3/2013, v ktorom uviedla, že nie si je vedomá skutočností, ktoré sú uvedené v tejto predžalobnej upomienke. Nikdy nebola poverená vedením účtovníctva žalobkyne, nikdy nevzniklo žiadne takéto poverenie, takže ani nemohlo zaniknúť. Pravdou je, že žalobkyňa ako svojej bývalej najlepšej kamarátke s najlepším úmyslom a svedomím pomáhala pri vedení účtovníctva a to v rámci kamarátskych vzťahov, ktoré sa ukončili na jar 2012. Čestne prehlásila, že nikdy nekonala s úmyslom poškodiť alebo iným spôsobom úmyselne ubližovať žalobkyňu, v júni 2012 jej odovzdala všetky osobné, ako aj účtovné doklady, ktoré v tom čase boli u nej. Týmto záväzky sú vyrovnané.

Z výsluchu žalobkyne ako účastníčky konania súd zistil, že hneď od začiatku „teda od roku 2007“ jej ako podnikateľke účtovnú agendu spracovávala žalovaná. Spracovávanie agendy jej navrhla žalovaná, keď si ona otvorila živnosť. Poznali sa, boli dobré kamarátky. Žalovaná v tejto oblasti má vzdelanie, pracuje ako účtovníčka. S návrhom žalovanej súhlasila, dohodli sa na tom, aby jej robila faktúry pre doktorov, výplatné pásky pre zamestnancov. Všetky faktúry, ktoré chodili od dodávateľov jej firme odovzdávala žalovanej a ona ich následne spracovávala. Ohľadne tohto mali medzi sebou len ústnu dohodu. Za spracovávanie účtovníctva žalovanej platila sumu 50,- Eur mesačne. Takto to medzi nimi prebiehalo „od roku 2007 do roku 2012“. Na jar roku 2012 to ukončili. Za jednotlivé roky žalovaná jej spracovávala aj daňové priznania, tieto si však sama odovzdávala na daňový úrad. Žalovanej odovzdávala všetky účtovné doklady, nemala žiadneho iného človeka, ktorý by jej pomáhal s účtovníctvom. Všetky účtovné doklady, ktoré odovzdávala žalovanej, ako aj daňové priznania za jednotlivé roky ostali u žalovanej. Ako kamarátky sa navštevovali, tieto doklady žalovaná mala poukladané v šanónoch doma. Keď niečo potrebovala z účtovníctva, tak jej to žalovaná vydala. Účtovné doklady žalovanej odovzdávala väčšinou prostredníctvom svojho bývalého manžela. Tento preberal od žalovanej aj účtovné doklady, ak ich potrebovala k niečomu. Napríklad tento od žalovanej zobral výkazy, ktoré potrebovala pre sociálku a daňový úrad. Účtovné doklady k spracovaniu žalovanej odovzdávala aj sama, tiež jej ďalšia kamarátka. Ich vzťah so žalovanou bol bezproblémový a to až do obdobia, kým nenadviazala vzťah s jej bývalým manželom. Bezproblémové vzťahy boli do februára 2012. Od februára 2012 si najala na vedenie účtovníctva účtovníčku P. C. s účtovníčkou P. však nemala na vedenie účtovníctva písomnú zmluvu. Účtovníčka P. požadovala potom, čo začala pre ňu spracovávať účtovníctvo účtovné doklady k ďalšiemu vedeniu účtovníctva. Preto jej aj účtovné doklady, ktoré jej v júni 2012 žalovaná odovzdala, dala k ďalšiemu vedeniu účtovníctva. Žalovaná jej v júni 2012 odovzdala faktúry od dodávateľov, faktúry, ktoré ona vydávala pred odberateľov, tiež výkazy, ktoré mala orazené zo Sociálnej poisťovne, od daňového úradu a zdravotnej poisťovne. Účtovníčka P. potom, čo jej tieto doklady odovzdala následne k vedeniu účtovníctva ju informovala, že v tomto chýbajú faktúry, ktoré platila ona. Išlo o faktúry, ktoré jej vystavili dodávatelia a ktoré im ona uhrádzala. Od žalovanej požadovala vydať účtovné doklady od roku 2007 do roku 2012. Za rok 2011 a za rok 2012 v účtovných dokladoch, ktoré jej žalovaná v júni 2012 odovzdala, neboli žiadne papiere. Preto bol problém so spracovaním daňového priznania za rok 2011, ktoré žalovaná už neurobila. Za predchádzajúce roky však doklady, ktoré jej odovzdala žalovaná boli v poriadku. Či jej odovzdala žalovaná kompletne účtovnú evidenciu od roku 2006 do roku 2009, k tomu uviedla, že ona sa v tom nevyzná, že jej účtovné doklady doniesla v 2 igelitkách. Potom, čo jej účtovné doklady žalovaná odovzdala, ona fyzicky nepozrela čo je v igelitkách, toto odovzdala následne účtovníčke P. Spoločila sa na to, že je tam všetko. Následne jej prišla kontrola zo Sociálnej poisťovne, vznikol problém s nekompletnosťou účtovných dokladov. Žalovaná sa vyjadrila potom, čo sa vzťahy narušili, že nebude inštitúcia, ktorá by ju neoslovila ohľadne dokladov. Na otázku svojej právnej zástupkyne žalobkyňa uviedla, že účtovné doklady jej odovzdala žalovaná pred Billou na parkovisku vo Zvolene na Západe. Boli pri tom iba oni dve. Žalovaná prišla s dvomi igelitkami s tým, že požadovala 400,- Eur, ktoré jej bola dlžná, pretože ju nevyplácala mesačne, ale raz ročne. Ona jej s účtovnými dokladmi odovzdala len jednu igelitku. Mali to byť doklady za celých 6 rokov. Každý rok bol vedený v osobitnom šanóne. Žalovaná pri tomto odovzdaní v igelitke jej odovzdala 2 šanóny. Druhú igelitku, ktorú mala so

sebou jej však neodovzdala, zobrala si ju so sebou. Žalobkyňa ďalej pri výsluchu následne uviedla, že v dokladoch, ktoré jej žalovaná odovzdala boli čiastočne účtovné doklady z každého roku. Neboli však kompletne. Zistila to tak, keď sa robila kontrola zo sociálky. Že nie sú kompletne zistila vtedy, keď jej to povedala účtovníčka P. Čo sa týka daňových priznaní, tieto podpisovala sama, aj ich odovzdávala sama daňovému úradu. Čo sa týka daňového priznania za rok 2011, toto odovzdávala až v júni 2012. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, aby špecifikovala účtovné doklady, ktoré jej má žalovaná vrátiť uviedla, že ju zaujímajú faktúry od jej dodávateľov, lebo v tom mala chaos, špecifikovať by ich však nevedela. Kontrola Sociálnej poisťovne dopadla však dobre. Keby prišla kontrola z daňového úradu, kvôli chýbajúcim faktúram by nedopadla kontrola daňového úradu dobre.

Z výsluchu žalovanej ako účastníčky konania súd zistil, že žalobkyňa začala podnikáť vlastne z jej podnetu. Je pravdou, že jej spracovávala účtovníctvo od začiatku jej podnikania, teda od augusta 2006 do konca roku 2011. Pomáhala jej so spracovávaním účtovníctva. V mesiacoch január, február 2012 jej tiež pomohla ešte s nejakými faktúrami. Na podnikanie si žalobkyňa vzala úver, ktorý spláca nepravidelne. Ona jej pri tomto úvere ručí. Pre žalobkyňu spracovávala jej celú účtovnú agendu. Celé účtovníctvo po spracovaní jej odovzdala. Na každý rok v podstate stačil jeden šanón, keď spracovala účtovníctvo za každý rok v jednom šanóne, šanón žalobkyne odovzdala. Šanóny s účtovníctvom jej odovzdávala priebežne, ako sa končil rok. Prípadne to bolo s podaním daňového priznania. Pre žalobkyňu spracovávala za každý rok i daňové priznanie, ktoré podpísala žalobkyňa a išla si ho zaniešať na daňový úrad. Posledné daňové priznanie jej spracovala za rok 2010. Za rok 2010 daňové priznanie žalobkyňa podávala k 30. 06. 2011, teda aj tu mala odklad, ale nie preto, žeby nemala k dispozícii účtovné doklady. Za každý rok od žalobkyne mala k dispozícii kompletne účtovné doklady, keďže jej spracovávala aj daňové priznanie. Účtovné doklady jej odovzdávala žalobkyňa, nosila ich v takej „bordovej krabicičke“, nosila ich ako „seno“, ona jej ich triedila. Doklady žalobkyňa nosila na spracovanie raz za pol roka. Za tieto pomocné práce jej žalobkyňa neplatila. Pomáhala jej v tomto ako kamarátka. Sama pracuje ako hlavný ekonóm vo firme „Color lak“, Zvolenská cesta, Banská Bystrica. So žalobkyňou sa dohodli, že jej bude pomáhať pri spracovávaní účtovníctva. Žalobkyne za každý rok odovzdávala účtovné doklady, boli to vystavené faktúry, došlé faktúry, bankové výpisy, pokladničné doklady. Takto to prebiehalo do júna 2011. Posledný šanón s dokladmi. Odovzdala jej ho na parkovisku pred Billou. Neodovzdala jej tieto účtovné doklady však v igelitových taškách. Žalobkyne doklady odovzdala v tej „bordovej krabicičke“, pričom jej odovzdala 1 šanón účtovných dokladov. Išlo o účtovné doklady za rok 2011. Nikto iný pri tom stretnutí nebol. U seba nemá žiadne účtovné doklady žalobkyne, všetko jej odovzdala. Účtovníctvo spracovávala pre žalobkyňu v počítači. Robila z toho aj zálohy. Údaje evidovala od roku 2006 zálohovo v počítači. Jej bývalý manžel tieto údaje stiahol a zanesol ich žalobkyne. Potom ich z počítača vyčistila. Žalobkyňa mala i zamestnanca, k tomuto žiadne doklady neboli, len evidencia dochádzky, tento bol na minimálnej mzde. Vypracovávala aj mzdové listy pre tohto zamestnanca. Účtovné doklady za rok 2011 evidovala pre žalobkyňu a spracovala len do júna 2011, druhý pol rok roku 2011 ich nespracovala, pretože táto jej ich ani neodovzdala. Žalobkyne účtovné doklady vydala, nemá jej čo vydať. Mali medzi sebou výstupy, bolo to kvôli jej dlhom, ona si nemohla zobrať úver.

Žalovaná predložila do súdneho konania „druhú upomienku“ Prvej stavebnej sporiteľne zo dňa 04. 03. 2013, keď v tejto bola vyrozumená o tom, že dňa 31. 01. 2013 bola upozornená dlžníčka - H. Y. na vzniknutý nedoplatok mesačnej splátky úrokov z medziúveru k úveru, v ktorom žalovaná vystupuje ako ručiteľ. Nakoľko dlžníčka na upomienku nereagovala, žalovaná bola vyzvaná na úhradu omeškaných splátok vo výške 310,77 Eur do 15. 03. 2013.

Po výsluchu účastníkov konania žalobkyňa podaním zo dňa 24. 04. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 25. 04. 2014 navrhla zmenu žaloby. O tomto jej procesnom návrhu súd rozhodol uznesením č.k. 9C/15/2013-98 zo dňa 19. 06. 2014, ktorým zmenu žaloby pripustil podľa § 95 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorých navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takomto prípade pokračuje v súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia. Nakoľko súd mal za to, že výsledky doterajšieho konania môžu byť pokladom aj pre konanie o zmenenej žalobe, zmenu pripustil. Podľa zmenenej žaloby žalobkyňa sa domáhala od žalovanej vydania účtovných záznamov a celej účtovnej agendy podnikateľského subjektu H. s miestom podnikania J. F. XXXX/XX,

B., IČO: XX XXX XXX za dobu od 01. 08. 2006 do 31. 12. 2009 a to všetko v listinnej forme, ako aj všetkých účtovných záznamov zaznamenaných na CD/DVD médiu za dobu od 01. 08. 2006 do 31. 12. 2009, ďalej vydania mzdových listov za rok 2010, výplatných pásov za rok 2010, výkazov do Sociálnej poisťovne za rok 2010 a výkazov do zdravotnej poisťovne za rok 2010, peňažného denníka za rok 2010, došlých a vydaných faktúr za rok 2010, bankových výpisov za rok 2010, pokladničných príjmových a výdavkových dokladov za rok 2010, evidencie hmotného a nehmotného majetku za rok 2010, ako aj všetkých účtovných záznamov zaznamenaných na CD/DVD médiu za rok 2010 podnikateľského subjektu H. Y. - B. technika, s miestom podnikania J. F. XXXX/XX, B., IČO: XX XXX XXX za dobu od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010 a to všetko v listinnej forme. Tiež požadovala náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 09. 2014.

Po pripustení zmeny žaloby, súd ďalej konal o zmenenej žalobe žalobkyne.

Žalobkyňa ďalej v súdnom konaní uvádzala, že účtovníčka P. nemá živnosť na spracovávanie účtovníctva, túto živnosť má jej syn G. P., ktorému táto takýmto spôsobom vypomáhala. Navrhla vykonať dopyt na podnikateľa G. P. - E., L. L., R. XXXX/X, A.: XX XXX XXX ohľadne vyjadrenia aké účtovné doklady z účtovníctva jej chýbali za obdobie od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, tiež ktorých týchto dokladov sa rekonštrukcia za toto obdobie zo strany tejto firmy vykonávala pre potreby daňového priznania za rok 2010.

Podnikateľ G. P. - E., R. XXXX/X, L. L. v správe zo dňa 11. 09. 2014 pre súd uviedol, že jeho firma nespracovávala daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 2010 pre žalobkyňu, tiež nevykonávala ani rekonštrukciu jej účtovníctva.

Žalobkyňa následne požiadala na preukázanie svojich tvrdení vykonať dôkaz vypočutím Ing. E. P. ako svedkyne.

Z výpovede svedkyne Ing. E. P., bytom R. XXXX/X, L. L. súd zistil, že rodina žalovanej je priateľom ich rodiny. Firma jej syna G. P., G. P. - E. robila účtovníctvo za rok XXXX, za rok 2012, včítane daňovým výkazom pre žalobkyňu. V tomto ohľade spolupracovala so svojim synom, ktorý na spracovávanie účtovníctva mal živnosť. Túto činnosť pre svojho syna vykonávala na základe príkaznej zmluvy. V podstate o toto ich požiadala L. J., ktorá je svokrou žalovanej. Čo sa týka žalobkyne, túto pred týmto vôbec nepoznala. L. J. ju požiadala o spracovanie tohto účtovníctva pre žalobkyňu s odôvodnením, že tejto „vypadla“ účtovníčka. So spracovaním účtovníctva pre žalobkyňu súhlasili. Žalobkyňa pre spracovanie účtovníctva predložila doklady za rok 2011. Bolo to v júni 2012. Doniesla ich poukladané v šanóne, všetko tak, ako malo byť. Boli tam došlé faktúry, vydané faktúry, pokladničné doklady a bankové výpisy. Pre návaznosť z predchádzajúcich rokov bolo potrebné doložiť nejaké údaje z roku 2010, keďže žalobkyňa bola účtovnou jednotkou. Bolo potrebné dodať počiatočné stavy roku 2011, teda konečné stavy roku 2010, stav pokladne, banky, majetok, tiež pohľadávky a záväzky. Keď o toto žalobkyňa bola žiadaná, bolo jej povedané, že doklady z roku 2010 nemá, pretože jej ich žalovaná nevrátila. Súčasťou daňového priznania sú výkaz o majetku a záväzkoch a výkaz o príjmoch a výdavkoch. Tieto mala za rok 2010, lebo boli súčasťou daňového priznania za rok 2010. Dali sa tieto údaje pre účel spracovania účtovníctva za rok 2011 použiť. Daňové priznanie za rok 2010 žalobkyňa odovzdala s dokladmi za rok 2011 k ďalšiemu spracovaniu účtovníctva. Odovzdala aj všetky doklady za rok 2012 k spracovaniu účtovníctva. Žalobkyňa požiadala o urobenie daňového priznania i za rok 2011, bolo to v júni 2012. Tiež pre ňu spracovávali daňové priznanie za rok 2012. Svedkyňa ďalej potvrdila, že má vedomosť, že žalobkyňa dostala oznámenie zo Sociálnej poisťovne, že má byť u nej robená kontrola. Kontrola mala byť robená za roky 2010 až 2012. Keďže k tomuto neboli doklady za rok 2010, tak na základe podkladov, ktorými boli výpis zo Sociálnej poisťovne a predpis platieb o poistnom a evidencie dochádzky, čo mala žalobkyňa k dispozícii, boli urobené výkazy pre Sociálnu poisťovňu i za rok 2010. Za rok 2011 už boli robené priebežne tieto výkazy z ich strany. Žalobkyňa nemala pre spracovanie účtovníctva k dispozícii mzdové listy za rok 2010. Nemala v materiáloch, ktoré odovzdala pre spracovanie účtovníctva ani výplatné pásky za rok 2010. Výkazy do Sociálnej poisťovne a do zdravotnej poisťovne za rok 2010 boli odovzdané, Sociálna poisťovňa nimi disponovala, žalobkyňa ich však v dokladoch, ktoré odovzdala pre ďalšie spracovanie účtovníctva nemala. Ona ako spracovávajúca ďalšie účtovníctvo pre žalobkyňu tieto výkazy nezadovážila od Sociálnej poisťovne, pre ďalšie vedenie účtovníctva vychádzala z evidencie dochádzky a z predpisu poistného, ktorý, resp. ktoré doklady poskytla Sociálna poisťovňa, aby žalobkyňa pomohla pri ďalšom vedení účtovníctva. Je totiž povinnosťou účtovnej jednotky mať tieto

výkazy v evidencii. Pre spracovanie ďalšieho účtovníctva žalobkyňa nepredložila ani peňažný denník za rok 2010, tento nebol k dispozícii. Neboli k dispozícii ani došlé a vydané faktúry za rok 2010, ale tieto pre spracovanie ďalšieho účtovníctva neboli potrebné. K dispozícii žalobkyni nepredložila ani bankové výpisy za rok 2010, ani príjmové a pokladničné doklady za rok 2010, ale ani tie neboli potrebné. Žalobkyňa nepredložila ani evidenciu hmotného a nehmotného majetku za rok 2010, ale pre ďalšiu evidenciu boli použité účtovné výkazy k daňovému priznaniu za rok 2010 ako počiatočné stavy roku 2011. Keď žalobkyňa tieto doklady nepredložila, na otázku prečo ich nemá povedala, že jej ich žalovaná neodovzdala.

Žalovaná dokladala do súdneho konania Čestné vyhlásenie svojho bývalého manžela K., bytom J. XXX/X, F. zo dňa 18. 03. 2015. V tomto čestnom vyhlásení K. J. uviedol, že ako bývalý partner žalobkyne čestne vyhlasuje, že jeho bývalá manželka H. J. H. Y. v minulosti odovzdala všetky účtovné doklady, ktoré mala od H. Y. k dispozícii za účelom pomoci so spracovávaním účtovníctva. H. Y. od neho následne viackrát žiadala, aby jej potvrdil, že účtovné doklady jej neboli odovzdané, čo však urobiť nemôže, nakoľko opak je pravdou. Čestné vyhlásenie vydal slobodne, vážne, pravdivo a bez predstieraní nepravdivých skutočností. Podpis K. J. na tomto čestnom vyhlásení je úradne osvedčený dňa 20. 03. 2015 Obcou Kováčová podľa osvedčovacej knihy č. 64/2015.

Po predložení tohto čestného vyhlásenia žalobkyňa požiadala o vypočutie K. J. ako svedka v konaní.

Z výpovede svedka K. J. súd zistil, že žalobkyňu pozná, mal s ňou v minulosti vzťah, ktorý skončil pred 4 alebo 5 mesiacmi. Pozná i žalovanú, ide o jeho bývalú manželku. Nehnevá sa na žiadnu z nich, je schopný objektívne vypovedať vo veci. Žalovaná pomáhala žalobkyni s vedením účtovníctva. V akom období to bolo, to si už nepamätal. S bývalou manželkou, teda so žalovanou žili v spoločnej domácnosti do mája 2012 na adrese F., J.S.a XXX/X. Jeho bývalá manželka účtovníctvo pre žalobkyňu spracovávala hneď a zakladala jej to do šanónov. Tieto šanóny boli u nich doma v poličke. V akom období takto spracovávala účtovníctvo, k tomu sa vyjadriť nevedel. Čo vedel, tak za posledný rok, čo jeho bývalá manželka mala spracovať účtovníctvo pre žalobkyňu, tak v tomto roku chýbali doklady. Chýbali teda za rok 2011. Vie to preto, lebo v tomto období nadviazal vzťah so žalobkyňou a táto mu to povedala. Povedala mu to preto, lebo sa malo robiť daňové priznanie za tento rok, teda za rok 2011. Potom, ako sa rozviedli so žalovanou, tak sa žalobkyňa a žalovaná oddelili, žalobkyňa si od žalovanej zobrala účtovníctvo. On pri tom však nebol, boli pri tom oni samé dve. Vie to preto, lebo vtedy čakal žalobkyňu doma, keď si bola ona prevziať od žalovanej doklady na sídlisku Zvolen Západ. Vtedy žalobkyňa priniesla účtovníctvo domov. Chýbali nejaké doklady za rok 2011. On to však fyzicky nepozeral. Žalobkyňa vtedy nič nehovorila o účtovných dokladoch, žeby mali chýbať aj za predchádzajúce obdobie. Jeho bývalá manželka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti v máji 2012 a všetko si so sebou zobrala. Keď odchádzala z domu, šanóny v dome ešte boli. Čo z týchto šanónov sa týkalo účtovníctva žalobkyne, to nevedel povedať, pretože v šanónoch boli ukladané aj veci týkajúce sa ich rodinných záležitostí. Aj tieto šanóny týkajúce sa ich rodinných záležitostí si zobrala bývalá manželka, keď sa sťahovala zo spoločnej domácnosti. Počas obdobia, keď žili so žalobkyňou, žalobkyňa nespomínala, žeby jej niečo chýbalo z účtovníctva okrem toho, čo už uviedol. Spomínala chýbajúce doklady, nejaké faktúry, ktoré vystavovala ona a ktoré jej vystavovali aj jej dodávatelia, bolo to za rok 2011. Súviselo to s tým, že mala podať daňové priznanie z rok 2011. Žalobkyňa sa k týmto záležitostiam však stavala tak, že jej chýbali účtovné doklady aj v roku 2012, teda k daňovému priznaniu za rok 2012. Napríklad v roku 2012 polovica faktúr jej chýbala, išlo o faktúry, ktoré vystavovala ona. Tie sa museli dodatočne dotlačiť. Tiež si chodila po ambulanciách spätne zadovážovať nové vyhotovenie faktúr od svojich odberateľov. Čestné vyhlásenie spísal na popud bývalej manželky, sú spolu v kontakte, majú konanie ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Táto mu spomínala problém ohľadne odovzdania dokladov, na čo jej on povedal, že jej podpíše doklad, že účtovné doklady odovzdala žalobkyni, pretože táto ich priniesla domov, len neboli kompletne, čo sa týka roku 2011.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje.

Toto zákonné ustanovenie upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu.

Východiskom pre súdnu ochranu je ustanovenie § 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

Súdnu ochranu vlastníckeho práva možno realizovať najmä prostredníctvom dvoch typov žalôb, a to a) žaloby na vydanie veci a b) zapieracou žalobou.

Obe žaloby sú žalobami na plnenie a chránia obsah vlastníckeho práva, t.j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky vrátane oprávnenia nakladať s ňou. Každá z týchto žalôb poskytuje ochranu proti inému spôsobu porušovania oprávnení vlastníka.

Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi. Pasívna legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiadny právom aprobovaný dôvod. Ak porušovateľ vlastníckeho práva už nemá vec u seba, vzniká mu zodpovednostná povinnosť na náhradu škody.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 631 Občianskeho zákonníka, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

Vo veci medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že tieto v minulosti boli priateľkami, a že na základe vzájomnej dohody žalovaná pre žalobkyňu viedla a spracovávala účtovníctvo vrátane daňových priznaní za jednotlivé roky. Žalobkyňa je podnikateľkou, žalovaná túto činnosť pre žalobkyňu vykonávala ako fyzická osoba, nepodnikateľka na základe vzájomnej ústnej dohody. Medzi účastníkmi konania ďalej nebolo sporné, že žalovaná túto činnosť vykonávala pre žalobkyňu od počiatku podnikania žalobkyne, teda od roku 2006 až do konca roku 2011, pričom k ukončeniu tejto činnosti zo strany žalovanej došlo na jar roku 2012, kedy sa medzi účastníkmi konania zhoršili vzťahy z dôvodu, že žalobkyňa nadviazala známosť s bývalým manželom žalovanej. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že za túto činnosť žalovanej platila odmenu vo výške 50,- Eur mesačne. Žalovaná toto tvrdenie žalobkyne poprela, pričom žalobkyňa nepreukázala tvrdenie, že žalovanej za túto činnosť platila sumu 50,- Eur mesačne. Tiež medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že za rok 2011 žalovaná pre žalobkyňu nespracovala daňové priznanie, posledné daňové priznanie, ktoré spracovala žalovaná pre žalobkyňu bolo za rok 2010, keď toto žalobkyňa podávala na príslušný daňový úrad ku dňu 30. 06. 2011. Spracované daňové priznania zo strany žalovanej žalovaná odovzdávala žalobkyňi, ktorá ich podpisovala a sama ako podnikateľský subjekt odovzdávala príslušnému daňovému úradu. Žalobkyňa odovzdávala účtovné doklady žalovanej k spracovaniu niekedy sama, niekedy prostredníctvom svojho manžela, niekedy prostredníctvom kamarátky. Žalovaná pri vypočutí tieto skutočnosti potvrdila.

Medzi účastníkmi konania bola sporná okolnosť, či po ukončení činnosti žalovanej, žalovaná žalobkyňi odovzdala všetky účtovné doklady a celú účtovnú agendu za obdobie, počas ktorého žalovaná spracovávala účtovníctvo pre žalobkyňu. Podľa názoru súdu, ich vzájomné práva a povinnosti vyplývajú zo zmluvy, ktorá bola medzi nimi uzatvorená podľa § 51 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona. V konaní nebolo preukázané, žeby medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka, keďže neboli preukázané v konaní všetky atribúty takejto zmluvy predovšetkým nebol preukázaný záväzok žalovanej, že účtovníctvo bude spracovávať za dojednanú cenu na svoje nebezpečenstvo. Žalobkyňa nepreukázala, že žalovanej za spracovávanie účtovníctva a vedenie účtovnej agendy platila sumu 50,- Eur mesačne, ktorú skutočnosť žalovaná poprela. Tiež nepreukázala záväzok žalovanej viesť účtovníctvo na svoje nebezpečenstvo.

Vzájomné práva a povinnosti účastníkov konania vyplývajú tak zo zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi nimi podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ako atypická zmluva, ktorá nie je osobitne upravená v Občianskom zákonníku. Účtovná agenda, ktorá bola spracovávaná žalovanou je vlastníctvom

žalobkyne, túto skutkovú okolnosť žalovaná v konaní nepopierala. Žalobkyňa podala voči žalovanej žalobu na súdnu ochranu vlastníckeho práva k účtovnej agende, ktorú jej mala podľa jej tvrdení neoprávnene zadržiavať žalovaná. Podala tak žalobu podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide o tzv. žalobu na vydanie veci (actio reivindicatio). Predpokladom úspešnosti takejto žaloby je však preukázanie zo strany toho, kto sa takejto súdnej ochrany domáha, že veci, ktoré žiada vydať sú v jeho vlastníctve, a ďalej, že tieto veci sú fakticky u osoby, voči ktorej žaloba smeruje. Tieto skutočnosti v konaní bola povinná preukázať žalobkyňa, v tomto smere však neunesla dôkazné bremeno. Neunesla dôkazné bremeno preukázať, že účtovnú agendu, ktorú žiadala žalobou od žalovanej vydať, žalovaná má vo faktickej moci a že jej ju neoprávnene zadržuje. Žalovaná v konaní popierala tvrdenie žalobkyne, že jej zadržáva akúkoľvek účtovnú agendu.

Súd predovšetkým poukazuje na zmätočnosť tvrdení samotnej žalobkyne o tom, ktoré účtovné doklady jej má žalovaná zadržiavať. Žalobkyňa v žalobe zo dňa 04. 03. 2013 uvádzala, že žalovaná jej nevrátila účtovné záznamy za roky 2006 až 2010. V žalobe síce uviedla, že bol problém u žalovanej aj so spracovaním účtovnej agendy za rok 2011, nakoľko žalovaná v tomto už nebola ochotná s ňou spolupracovať, účtovnú agendu za rok 2011 však žalobkyňa touto žalobou nežiadala od žalovanej vydať. V júni 2012 jej žalovaná odovzdala časť účtovných dokladov, ale len za rok 2011, v týchto dokladoch však neboli obsiahnuté všetky faktúry z roku 2011. Pri výsluchu žalobkyňa ako účastníčka konania v rámci súdneho konania uviedla, že v júni 2012 jej žalovaná neodovzdala žiadne účtovné doklady za rok 2011 a za rok 2012. Za predchádzajúce roky však doklady, ktoré jej odovzdala žalovaná boli v poriadku. Tvrdenia žalobkyne o tom, ktoré účtovné doklady jej má zadržiavať neoprávnene žalovaná tak v konaní boli rozporné. Žalobkyňa nepreukázala, účtovné doklady a účtovnú agendu za ktoré roky jej žalovaná neoprávnene zadržáva. Vo veci je nepochybné, že žalovaná po ukončení „spolupráce“ žalobkyne v júni 2012 účtovnú agendu odovzdala. Žalobkyňa, tak ako sama uviedla si účtovné doklady potom, čo jej ich v júni 2012 žalovaná odovzdala neskontrolovala. V podstate sa o vec nezaujímala až dotedy, kým jej nebola Sociálnou poisťovňou, pobočka Zvolen oznámením zo dňa 04. 01. 2013 signalizovaná kontrola odvodov poistného na sociálne poistenie za obdobie od 01. 01. 2010 do 30. 11. 2012. Až po doručení tohto oznámenia žalobkyňa oslovila listom zo dňa 01. 02. 2013 žalovanú o vydanie účtovnej agendy. Bolo to takmer po 7 mesiacoch odvtedy, čo jej žalovaná odovzdala účtovnú agendu v mesiaci jún 2012. Potom vyznieva málo presvedčivo tvrdenie žalobkyne o tom, že jej žalovaná neodovzdala všetku účtovnú agendu. Ani z výpovede svedkyne A.. E. P. táto skutočnosť nevyplýva. Táto potvrdila, že žalobkyňa jej odovzdala k spracovaniu účtovníctva všetky doklady za rok 2011, bolo to v júni 2012. Nepredložila jej predchádzajúce doklady a to za rok 2010, tvrdiac jej to, že ich neodovzdala predchádzajúca účtovníčka, teda žalovaná. Z výpovede tejto svedkyne však nemožno vyhodnotiť, že žalovaná účtovnú agendu za predchádzajúce roky, teda za roky 2006 až 2010 žalobkyne neodovzdala. Svedkyňa nebola účastná žiadnych dohovorov, žiadnych stretnutí medzi účastníkmi konania, informácie táto mal len sprostredkované od žalobkyne. Žalobkyňa bola v konaní povinná nepochybné preukázať, či jej účtovné doklady, účtovnú agendu žalovaná zadržuje, a za ktoré obdobie. Naopak z čestného vyhlásenia svedka K. J. zo dňa 18. 03. 2015 vyplýva, že žalovaná žalobkyne v minulosti odovzdala všetky účtovné doklady. Na túto okolnosť bol svedok K. J. vypočutý, keď z jeho výpovede vyplynulo, že síce nebol účastný osobného stretnutia žalobkyne a žalovanej v júni 2012, ale mal vedomosť, že po tomto stretnutí žalobkyňa, s ktorou v tom období mal priateľský vzťah mu uviedla, že v účtovníctve jej chýbali len doklady za rok 2011. Žiadne iné chýbajúce účtovné doklady táto nespomínala. Nič nehovorila o účtovných dokladoch, žeby mali chýbať aj za predchádzajúce obdobie. Chýbala časť dokladov za rok 2011, čo žalobkyňa spomínala, keď potvrdil, že v tejto súvislosti bol problém so spracovaním daňového priznania za rok 2011. So žalovanou boli v minulosti manželmi, žalovaná viedla účtovníctvo pre žalobkyňu, zakladala ho do šanónov, ktoré boli umiestnené u nich doma. Potom, čo sa žalovaná po rozvoде manželstva odsťahovala zo spoločnej domácnosti, žiadne šanóny doma s účtovníctvom žalobkyne nezostali. Z jeho výpovede vyplynulo i to, že žalobkyňa sa k týmto záležitostiam nie vždy správala zodpovedne, napríklad chýbali jej účtovné doklady aj za rok 2012, teda k daňovému priznaniu za rok 2012. Chýbala jej polovica faktúr, ktoré vystavovala ona sama. Tieto sa museli dodatočne tlačiť, tiež musela obísť ambulancie, aby jej odberatelia nanovo vytlačili faktúry.

Vzhľadom na rozporné tvrdenia žalobkyne, tiež vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena preukázať, že žalovaná je pasívne legitimovaná na vydanie účtovných dokladov žalobkyne za rok 2006 až 2010, súd žalobu ako nepreukaznú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v konaní úspešná, podľa zásady úspechu a neúspechu vo veci má tak nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá vo veci nebola úspešná. Žalovaná navrhla priznať trovy konania a tieto aj vyčíslila. Požadovala nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Ako účelné a preukázané trovy konania žalovanej súd prisúdil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 396,43 Eur. Trovy právneho zastúpenia v sume 396,43 Eur pozostávajú z odmeny advokáta žalovanej za 3 úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia 60,07 Eur, vyjadrenie k žalobe zo dňa 30. 03. 2013 v sume 60,07 Eur a účasť na meritórnom pojednávaní dňa 04. 03. 2014 v sume 74,20 Eur (61,84 Eur + 20 % DPH), keďže právny zástupca žalovanej je platiteľom dane od 15. 04. 2013. Spolu odmena predstavuje sumu 194,34 Eur. K odmene pri každom úkone patrí i režijný paušál a to 7-krát po 7,81 Eur a 1-krát v sume 9,64 Eur (8,04 Eur + 20 % DPH), spolu režijný paušál činí 25,26 Eur, keď režijný paušál po 7,81 Eur patrí pri úkonoch, ktorými boli príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k žalobe zo dňa 30. 03. 2013, režijný paušál v sume 8,04 Eur + 20 % DPH patrí pri úkone účasti na pojednávaní dňa 04. 03. 2014. K ďalším trovám právneho zastúpenia patrí i náhrada hotových výdavkov pri účasti právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 04. 03. 2014 a to náhrada za stratu času v sume 96,48 Eur pri ceste právneho zástupcu žalovanej na pojednávanie dňa 04. 03. 2014 zo Žiliny do Zvolena a späť (2 x 3 polhodiny á 13,40 Eur + 20 % DPH), a náhrada cestovného v sume 80,35 Eur pri použití osobného motorového vozidla Mercedes Benz C pri ceste právneho zástupcu žalovanej na pojednávanie dňa 04. 03. 2014 zo Žiliny do Zvolena a späť (66,96 Eur + 20 % DPH), keď výpočet cestovného je: cestovné na 1 km = koeficient 0,183 Eur + (priemerná spotreba 6,7 litra x priemerná cena za liter benzínu 1,44 Eur/100 km) = 0,279 Eur na 1 km (vzdialenosť Žilina - Zvolen = 120 km). Takto trovy právneho zastúpenia činia 396,43 Eur. Iné trovy konania žalovaná nevyčíslila. Žalobkyňa je tak povinná na trovách konania nahradiť žalovanej sumu 396,43 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 149 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ boli žiadané priznať trovy právneho zastúpenia za odmenu pri účasti právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 04. 03. 2014 navyše o 1 úkon v sume 74,20 Eur (61,84 Eur + 20 % DPH) s tým, že pojednávanie malo prekročiť rozsah 2 hodín, tieto trovy právneho zastúpenia súd nepriznal, keďže pojednávanie neprekročilo rozsah 2 hodín, trvalo od 11.10 hod. do 13.00 hod., keď nič nemení na tom skutočnosť, že pojednávanie bolo síce nariadené na 10.30 hod., ale v skutočnosti toto pojednávanie nezačalo o 10.30 hod., ale o 11.10 hod. po omeškaní súdu s pojednávaním v predchádzajúcej veci sp. zn. 9P/29/2013, keď táto okolnosť nemôže ísť na ťarchu žalobkyne. Pri určení výšky odmeny súd vychádzal z hodnoty veci neurčitej. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov.

O povinnosti žalobkyne nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen, vedený v Štátnej pokladnici trovy konania v sume 126,- Eur súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Žalobkyňa nepreukázala predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, podľa výsledku konania, keďže bola neúspešná je povinná štátu nahradiť trovy konania, ktoré štát za ňu platil v sume 126,- Eur, ktoré pozostávajú zo svedočného svedka Radoslava Peticu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)